

komme det meest Utrolige ud af en Krigsrets-
 sag, saa at jeg ikke er sikker paa, at denne
 Mand ikke har lidt Uret. Men jeg kunde
 rigtig nok ønske, at den høitagtede Væb-
 ningsminister heller end at give Bedkommende den
 Understøttelse, han har søgt om, vilde imøde-
 komme det til ham tidligere indgivne Andra-
 gende fra Paagjældende om at blive ansat i
 Forstærkningen. Han har nemlig tidligere søgt
 om i Genhold til den nye Hærslov at faae
 Ansættelse i Forstærkningen, men uden at op-
 naae dette Duffes Opfyldelse. Det Samme
 kunde jeg ønske med Hensyn til Capitain,
 Grev Platen-Hallermund, hvem jeg har havt
 den Være personlig at kjende netop fra Felt-
 toget af. Jeg troer, at den høitærede Væb-
 ningsminister i ham vilde faae en Forstærk-
 ningscapitain, der, om jeg maa bruge dette
 Udtryk, ikke vører paa Duffe. Han er —
 og det behøves egentlig ikke at udtales, men
 jeg troer dog, at det kunde have sin Interesse,
 at det siges — af dem, der kjende ham fra
 Felten, almindelig erkjendt for en dygtig Of-
 ficier, i Særdeleshed naturligvis til Krigsbrug.
 Jeg haaber, det vil være tilstrækkeligt for den
 nuværende Væbningsminister at faae Officerer,
 som kunne bruges i Krig. Jeg skal saaledes
 tillade mig at anbefale disse Herrer til en
 saadan Ansættelse, tildeels fordi jeg troer, at
 den bedste Opreisning for dem netop er, om
 jeg saa maa sige, at komme til at føre Vaa-
 ben igjen, og dernæst af den reent pengelige
 Grund, at man da ikke faaer nogen overrer-
 dentlig Udgift for Statskassen, da Madsjerne
 som Capitainer i Forstærkningen jo dog skulde
 indehaves af Nogen, og jeg har seet, at der
 under Finantslovens Behandling i det andet
 Thing fra den daværende midlertidige Krigs-
 minister fremkom den Udtalelse, om jeg min-
 des ret, at der endnu fattedes 12 Capitainer
 i Forstærkningen. Der skulde bruges 40, og
 der er kun udnævnt 28; der er saaledes til-
 strækkelig Aldgang. Altsaa, baade for at de
 omtalte Mænd kunne opnaae en vis Fyldest-
 gjørelse, og for Capitain Platen-Hallermunds
 Bedkommende, for at han kan opnaae en For-
 bedring af sine Kaar, skulde jeg tillade mig
 det personlige Duffe, som jeg troer Mange
 ville dele med mig, at den høitagtede Væb-

ningsminister, naar disse Mænd ere virkelig
 tjenestedygtige, hvormed der ikke kan næres
 Tvivl, allermindest for Capitain Platen-
 Hallermunds Bedkommende, vil imødefomme
 deres Andragender paa den Maade, at han
 ansætter dem i Forstærkningen. Jeg er over-
 beviist om, at hvis Fare stod for Døren, vilde
 Ingen af dem, og i Særdeleshed tør jeg sige
 det for Capitain Platen-Hallermunds Bedkom-
 mende, volde Ministeren Hjertesorg over, at
 han havde givet dem et Compagni. Hvad
 Capitain Platen-Hallermund angaaer, da veed
 jeg rigtig nok ikke, om han vil have en saadan
 Ansættelse, thi der foreligger ikke Noget derom;
 for Kammerjunker Bechs Bedkommende er der
 derimod indkommet Dplysning i denne Ret-
 ning. — Det er en Selvfølge, at jeg ogsaa
 stemmer for Udvalgets Indstilling under Nr. 9
 med Hensyn til Fernstøber Lunde, men da
 denne Mand har fundet en saa veltalende
 Forsvarer og Anbefaler i det ærede Medlem
 for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther),
 vilde det, kunde jeg næsten sige, være forma-
 steligt af mig at føie noget Yderligere til.
 Jeg haaber, at man vil vise denne Mand
 Retfærdighed, selv om man skulde gjøre et
 Brud paa Grundfæstninger, thi her er ikke Tale
 om, at man vil hærde sin Ret — den søger
 man ved Domstolene — de, som møde her i
 Thinget med Andragender, ere de, som søge
 Rimeligheds-, Billigheds-, Menneffelighedshen-
 syn osv. Jeg skal derfor tillade mig at an-
 befale det høie Thing at stemme for Indstil-
 lingerne under Nr. 2, 4, 6 og 9.

Bale: Det er kun en ganske kort Be-
 mærkning, jeg skal tillade mig om den sidste
 Indstilling. Denne Indstilling er motiveret
 ved, at Andragernes Fader i sin Tid frivillig
 gav Afkald paa Pension, men nu er der kom-
 met til at staa imod at der af den davæ-
 rende absolute Konge gaves ham det Løfte,
 at hans Søn osv. Dette forekommer mig,
 saavidt jeg kjender til Sagen, at være en ikke
 ganske rigtig Fremstilling af, hvad der dengang
 har fundet Sted. Sagen er nemlig, saavidt
 jeg kjender den, saaledes, at Manden uden Wi-
 dere gav Afkald paa Efterløns, og at dette un-
 der de forhaandenværende Omstændigheder blev